

شورای جدید مصلحت نظام

چرا و با کدام هدف تشکیل شد؟ (ص ۴۰)

* نمایندگان چهار جناح ("چپ مذهبی"، "کارگزاران"، "موتلفه-روحانیت مبارز" و "ارزش‌ها") در شورای جدید عضویت دارند و مسئولیت شورا در حد مستشاری عالی رهبری اعلام شده است!

نظرات نورالدین کیانوری
پیرامون فروپاشی
نادانی گر با چف
خیانت پلتسین

(ص ۱)

بوخی دیدگاه‌های مخالف توده ای
ظاهرات نفتگران
بزرگ قرین رویداد بود

(ص ۲۱)

روز جهانی زن
سرود
ناتمام

(ص ۳۲)

اصحابه ۳ فائز ریاست جمهوری

پیمان،

محابی، بزدی

(ص ۱۱-۹)

سرمایه داری با
مبارزه انقلابی
فرو می پاشد

(ص ۱۸)

نسل نوین ایران به تحولات هویت می بخشید!

«... من، شما و خانواده ام و جامعه را محکمه می کنم. حاج آقا! قبل از اینکه خواهر و برادرم را بکشم، جامعه ما را کشته بود. جامعه جوان‌ها را کشته است. این جامعه ریاکار، این پدر پول پرست مرآ کشند. پدر خودم هم حاجی است. توی بازار کار می کند. اول انقلاب رنگ فروش بود، حالا پولش از پارو بالا می رود. به ما می گفت توای خدا نماز می خواند و کار می کند. دروغ می گفت، همه دروغ می گویند. همه این نماز خواندن ها بیرون بود که از من یک قالی ساخت...!»

این چند خط، پعنوان آخرین دفاع "سمیه" دختر ۱۶ ساله ای که خواهر و برادرش را کشته، در تهران دست به دست می شود. هر دختر مدرسه ای این چند خط را در گوشه یکی از کتابچه هایش باز نویس کرده...! این کلمات از درون دادگاه غیر علنی "سمیه" به بیرون راه یافته است. حکم او از نظر حجت الاسلامی که بر صندلی قضایت نشسته بود، اعدام است، اما "سمیه" کودکی را هم در شکم دارد. اورا همراه کودک و معموقه اش خواهند کشت! در هر دیروستان دخترانه ای امروز این بزرگ قرین سنوا ایست. دختر بچه ای که حالا هم مادر است و هم قالی، وقتی درباره جامعه و پدرش حرف می زد، بغضش ترکید و مثل بهاری از دختر بچه های هم سن و سال خود گردید. آخرین دفاع این قربانی کم سن و سال جامعه ای که طاعون بازار به جانش افتاده، نه ترحم، نه تفکر و نه تأملی را در حجت الاسلامی که به قصاص می اندیشد بروزگاری خواست، اما در آنها چند خبرنگار تازه کار و بہت زده ای که گوشه دادگاه نشته بودند، چرا! اشک در چشم های آنها نیز جمع شده بود!

... "سمیه" چادر سه‌ماهی را که در زندان زیرآن پنهانش کرده اند، روی صورش کشید و حق هق کنان روی صندلی افتاد...

رنیس دادگاه آیه ای از قرآن را زیر لب زمزمه کرد و سپس شاهرخ را برای آخرین دفاع دعوت کرد. او با اشاره به حامله بودن "سمیه" پرسید: "شما با هم زناشوونی داشته اید؟..." شاهرخ که پیش‌پیش و در هم‌مردمی با "سمیه" گریسته بود، اشک هایش را پاک کرد و آهسته گفت: «بله حاج آقا، اما به چه درد می خورد؟ باید معرفت داشت، شما نیز که مارا بینظور مردمی کردید...» پاسدار مکرات که بین سمه و شاهرخ روی صندلی لم داده بود، از جایش برید و چنان با مشت بر سر شاهرخ کوپید، که او زبانش لای دندان‌هایش ماند و خون در دهان روی صندلی ولود!

دادگاه غیر علنی "سمیه" و "شاهرخ" در هر محفل و مجلس و کلاس درسی علنی شده است. این گوشه ای از شیعی خولق‌گانی است که بر سر ۲۰ میلیون جوان ایرانی سایه الکنده است. شیعی بی هویتی! شیع ماندن در پشت درهای بسته، شیع پیکاری، مواد مخدوش، سیاست گزیزی، بی اعتمادی... یک نژدی که نام "قرن ۲۱"، عکس های بزرگ شاهرخ و سمه را در صفحه نخست خود چاپ کرد. عبور از این مرز معنوی مطبوعاتی، تبراز "قرن ۲۱" را در عرض چند روز به ۲۵۰ هزار نسخه در تهران و ساند و نام نسخه های آن نایاب شد. خواستند این شماره را تجدید چاپ کنند، اما هم شماره های تجدید چاپ شده توقیف شد و هم نشیوه "قرن ۲۱" برای همه!

جامعه توافقی و به ظاهر آرام نسل جوان، در پدیده های ناگهانی خود را نشان می دهد. اعتصای این جامعه: «۲۰ میلیونی در سال های بعد از پیروزی انقلاب بهمن ۵۷ بدنا آمد و در سال های جنگ، رشد فساد و تبهکاری، ترویج و تشویق بی آزمایی، ترویج پول پرستی، شیوع طاعون "بازار" و دملکتاری حکومتی، قد کشیده. اندلآنها حضور خود را در عرصه های گوناگون به نمایش می گذارند. فریاد فریادی گرچه در رویدادهایی که و بیش مثابه سوتوشت "سمیه" و "شاهرخ" نیز خود را نشان می دهد، اما فریادی که در دانشگاه ها طینی انداخته نیز همین فریاد است. این نسل می رود، تا مهر خود را بر پیشانی آینده ایران بزند. در میان آن سه هزار نفتگری که برای استراض به دستمزد کم، گرانی، بی سریانی و بی اعتنایی حکومت به قرار داد دسته جمعی کار، خود را به مقابل ساختمان شرکت نفت رسانده بود، صدها نفرشان از همین نسل بودند! (بقیه در ص ۲)